

Barcelona, 29 desembre 1951

Calc/0327
UAB

Estimats fills:

Encara no m'he alliberat de l'embús de feina que m'ha complicat la vida de les darreres setmanes de l'any que acaba. No vull, però, deixar-lo finir del tot mancant a un deure, el compliment del qual, amb mes o menys regularitat, ens l'ha fet passador, perquè ens ha mantingut en relació amb un cert mètode totalment tranquil·litzador. Vulgui Déu que durant l'any 1952 ocorri el mateix, amb bona salut per tots, i que puguem bescanviar-nos idees més agradoses i comunicar-nos sentiments més esperançadors.

Per la carta del 17, rebuda la vigília de Nadal, veiem que esteu tots bé, i que els nens i la Rosa passen aquestes festes a Cuernavaca, rodejats d'un paisatge sense neu, difícil de comprendre per nosaltres i que, a la Rosa en particular, deu semblar-li tot estrany a la tradició nadalenca. No ens dius si tu aniràs a fer-los companyia, però interpretem que sí. Desitjem que ho passeu amb tota felicitat, com ens és donat per Déu a nosaltres passar el Nadal d'enguany i com esperem, també, passar les venidores festes, sense altres recances que les, ja prou poderoses, de tenir-vos tant lluny. No cal que us digui que els Reis tenen encara obligacions a casa. Tots grandassots, ja, però els hi fan cada comanda.... Que si no ells, el pare Noel, us hagia estat també ben pròdig.

Suposo que, encara que una mica tard, tindreu ja el meu Christmas i el del Joan. Ha plagut?

He comunicat a en Janés el contingut que li atany de la carta que contesto. Ho he fet per escrit, puix, aquests dies, el telèfon es un estre difícil i mplest, per no dir empipador i inútil. Cal que li escriguis com més aviat millor, en català o en castellà. Tal vegada en castellà allò que li diguis amb caràcter oficial, i en català la carta amb que li acompanyis la mateixa, reforçant els arguments, d'una manera particular i amistosa. Ara, en Janés, es troba en una disposició molt favorable a una entesa. Cal aprofitar-la.

Amb la Riga no hem tingut sort. Què hi farem! Salut no ens en manca, i això és el millor.

Es molt possible que et vingui a veure una persona coneguda de tots, la senyora Viqueira. La recordes? Es la senyora Esperança, que viu a l'escala de casa, esposa del capità Viqueira, amb la qual família passarem alguns estius a Malgrat. No la deus haver oblidat. Actualment es troba a Califòrnia, on hi haurà passat una anyada poc més o menys, estatjada a casa d'una germana seva. Ara, abans de retornar a Espanya, ha promès a la mare que per poc que li sigui possible ho farà donant una marrada per Mèxic amb l'únic objecte de tramete-us una abraçada que va donar-li la mare quan emprengué el viatge. Es una senyora decidida, que no diu les coses per dir, i és segur que si no li ho priva algun destorb infranquejable, complirà. Avui la mare li escriu donant-li les teves adresses a Chapultepec i a Mèxic. Fes bona memòria, perquè puguis dispensar-li el bon acolliment que la seva generosa actitud es mereix.

He fet aquestes ratlles al despatx, a cuita corrents i desitjós de que el darrer díssbte de l'any no em deixés una recança a la consciència. Per això la mare no la signa ni hi afegeix res. Es clar que totes les recomanacions que m'ha fet al eixir de casa ja les deixo transcrites i és com si ella mateixa insistís en el que fa esment a la visita de la senyora Esperança, que, de realitzar-se, tindrà també una gran transcendència per nosaltres puix esperarem el retorn amb candeletes perquè ens expliqui molt de vosaltres,